

Singelloop in Zenderen

Johan Kwast

Wiej schriewt de eerste moanden van 't joar 1948. Oons laand is, noe 'n oorlog achter de rug is, volop in opbouw; kan in alle vriejheid de schaa inhalen. Ok op 't sportieve vlak is der inees völ te doen. Zo keanden, "oawer 'n lessel", elke oale stad wal nen singelloop, en dat was wat.

Völ tooloop van oaweral kwam doar op of. Zo'n geburen was ok tot in Zeanderen duurdrungen. En, op 'd een of aandere wieze har ik doar loch van kregen. Nen singelloop, in Zeanderen nog wal, mooier kon't nich. Doar mos ik meer van weten.

Wee aans as Frans Vollenbroek, de andriewende krach in 't Zeanderense sportgeburen, mos doar wat oawer können zeggen. Mear hoo kwam den an de veren? Telefoon ha-w nich.

Umda-k in Zeanderen noar de leagere school har goan, wus ik dat Frans tegenoawer de leagere school, in de smederij van Jan Tinselboer wearcken. Dan doar mear ees hen.



De smederij Tinselboer in Zenderen in de eerste jaren na de oorlog

In dee joaren trainen ik völ met Eggie Deen. Oonze dagelijkse rondjes, op 'n Möllnkaamp, harren oons wal zovöl mood geawen, da-w ok wal met wollen doen an den singelloop.

Wiej an 't hersenschoeren an.

De start zol wal bie de iesbaan wean, doar was ruimte, en dan zo op 'n Preensen an.

'N Rondje ko-w der nog nich bie prakkezeren, mear dat zol zich wal redden.

En wee al zol der wal nich op ofkommen?

Oons oonderveenden was in dee dage nog nich zo naa groot, mear 't kan nich aans of heel sportief Zeanderen zal der an met doen, dachen wiej.

En dan al dee hardrieders van de iesbaan; oet Almelo, Hengeveelde, Beckum, Hengel, Zwolle, en woar al nich vot, warren wis ok van de petiej.

Joa, wat schaatsenlopen an gung stellen Zeanderen heel wat vuur.

Ha-j der nich Nico Feenstra, 'n trainer oet Hengel, den ne trainingsgroep met Anton Huiskes, op dee iesbaan en de dreugtraining, oonder haanden nam? Was der nich 't gevreesde Zeanderense koppelraceduo Hennik Bos en Frits Smit?

Dee dearen ok met, vanzölf, noe dan. Doar kwammen de leu op of, dat trok volk an. Joa, al wat op de flitsende iezers wat vuurstellen zol, as 't zo wied was, doar an de start stoan. En doar mos wiej, jonge jongs oet Boorn, et tegen opnemmen.

't Voetbalvolk, dat schakelen wiej voortdoadelijk al oet, dat ko-w makkelijk an. Nee, oonze concurrentie mos oet onbekeanden hoo kommen, dat mos-t.

In Zeanderen dreai-en noe alns um den singelloop, meanen wiej. Wiej mossen der nog mear ees duftig wat an doen. Op oonzen langen eandsprint ko-w geröst op wean, doar wa-w wal good in, veune wiej zölf. Wieder was et 'n oftasten hoo 't oonder 't lopen met de concurrentie gun en doar op inspöllen. En zo hersenschoeren wiej der op lös.

Op nen mirrag noa school-tied, hardlopend vanzölf, want wiej mossen elke kaans angriepen, wiej op Zeanderen an. Joa, Frans Vollenbroek was in de smederij, drok an 't weark. Den noe mear nich lastig vallen; wiej mossen em in alle röst können sprekken oawer 't grote geburen.

Wiej besleuten: Nich loaten mearcken da-w der gedoan op bint. En och, in de smederij was genug te zeen en bie 't smidsveur is 't altied spannend. Zo noe en dan kwammen der klaanten inlopen; wiej leuten ze almoal mooi vuurgoan.

Kiek, doar kwam Knelis van Woudenberg okan. Hee kon löslopen, mear dan ha-j 't ok wal zowat had. As aaltied stun ziene pette hoog achter op 'n kop. Vuurop har-e nen knobben, wal zo groot an 'n hoonderei, doar passen de pette nich oawerhen.

Hee mos vuur de baas (zienen boer) spiekers halen. "Hoovöl Knelis?"

“Joa, ne haandvol”, en maken de haande as ne kom.

“En van hoo lang Knelis?”

“Langen en halflangen” en hee wees met de vinger zo mear wat moat an.



Johan Kwast (links) met zijn loopmaatje

“Woarvuur wil de baas dee dan broeken?”

“k Geleuw vuur hoolten balkens”, zeg Knelis.

An zu-k geproat ha-j nich wat; Jan Tinselboer dear em der mear wat met. As 't nich good was kwam-e wal wier.

Jan wus ok wal dat Knelis van 't Welveeld kwam lopen, en dat-e met dizze bosschop wier mooi 'n zetjen oonder de pannen was.

An 't eand van 'n mirrag konnen wiej Frans pas röstig an 't jeske trekken. Mear wat wiej te heuren kregen völ oons naa tegen. Joa, der warren wal plannen um nen singelloop op touw te zetten, mear 't mos al nog oet wearkt wörden. Wiej zollen oawer 'n tiedje mear ees wier an kommen heuren. Op oonze vroeg woar de start zol wean, kregen wiej: “k Deank op 't Hag, doar woare-argens bije de iesbaan in de buurt”.

“Kiek, doar ha-j 't al; ha-w et nich dach!”. “Bije de iesbaan”. Wiej glummen.

In gedachen zag wiej oons doar al met völ bekeande hardlopers en hardrieders achter 'n startstreep stoan. “Nog mear ees 'n zetjen der

good wat an doon.” Dat der wat van kwam stun vuur oons noe wal vast. 't Was ne kwestie van tied. Ne moand later, wiej wier op Zeanderen an. Nee, hee was der nog niks wieder met kömmen. Gin nood, wiej konnen oons in tuskentied good vuurbereiden op 't grote geburen.

Nog ne moand later, der zat nog gin schot in.

“t Kon nog wal noajoar wörden en ok nog wal tooken vuurjoar”.

In 't noajoar, wiej warren der nog gin nen trad met opschöten. “Ileu möt mear röstig ofwochen”, zeg Frans.

Mear wiej stunnen op shearp, warren der noe good kloar vuur, dat wa-w. As dee onbekeanden, oons Boornse jongs wollen versloan, dan mos der heel wat geburen; doar zollen de Ieu nog van opkieken.

Mear zo heanigan wörden wiej der wat wiefelachtig oawer. 't Doeren lang en wiej wollen noe wal 'n moal “hoar van 'n hoond”. Wiej vreugen oons of: Zol dat tiedrekken opzet können wean?

Waren zee bang dat dee Boornse jongs met de priesen zollen goan strieken?

Kon Zeanderen zovöl volk nich an, of konnen zee 't parcours nich roond krieggen?

Harren zee soms las van grootheids-gekke?

Mear nee . . . , zo was Frans Vollenbroek nich.

Hee wol vuur Zeanderen gewoon wat niejs anpakken; doar zol em wal aans wat tegenbösselen. Wiej mossen et der mear met doon; gewoon röstig ofwochen, ofwochen en nog ees ofwochen.

Mear al wat der kwam, ginnen singelloop; too nich en nooit nich.

Slot van 't leedje: Frans har ne bloasbalg vol weend; wiej harren ne gekleurde zeepbel zeen, dee reukeloos oet mekaa spatten.

En noe . . . , 'n 60 joar later.

Frans Vollenbroek is al lang oet de tied.

Mear zien 'n naam blif verbeunden an 't sportcomplex “Het Vollenbroek”, doar an de Oazelerbek. Tinselboer ziene smederiej is ok al joaren vot. De iesbaan lig der nog; krig nog aait water oet de Oazelerbek. Mear völ iesbaandage he-w rechtovoort nich meer.

En . . . , als ik allens good noagoa: Nen singelloop in Zeanderen? Dat kon ok nich; Zeanderen hef joa gils gin singels.